

॥ श्रीः ॥

அம்ருத ஹரீ.

மாதந்தோறும் வெளிவரும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸம்பந்தாயார்த்த

ப்ரகாசநப் பத்திரிகை.

212

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

பிலை — ஆ 4

JULY - 1961

पातु प्रणतरक्षायां विलम्बमसहन्निव ।

सदा पञ्चायुधीं विप्रत्स नः श्रीरङ्गनायकः ॥

பத்ராதிபர்கள் :

ஸ்ரீ காஞ்சி ப்ர. அண்ணங்கராசாரியர்.

ஸ்ரீரங்கம் மெ. ஸுந்தரராஜாசார்யர், Mg. Ed.

வருஷச் சந்தா ரூ. 3—0—0

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

அஸ்மத்குருபரம்பராயோ தம:

அம்ருத ஹரி.

212

மி ல வ

— பத்ராதிபர்கள் —

1961

ஆ 12

ஸ்ரீகாஞ்சி ப்ர. அண்ணங்கராசாரியர்
ஸ்ரீரங்கம் மெ. ஸுந்தராஜாசாரியர்

JULY

अनवद्यह्यसूक्तिर्दधती सुमनोमनोविनोदाय । अमृतलहरी प्रसर्पतु सततं श्रीरङ्गचन्द्रमस्सविधात् ॥

திருக்கோவலூர் ஸ்ரீ திருவிக்ரமஸ்வாமி ஸம்ப்ரோக்ஷணம்.

30 — 6 — 1961.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

திருவிக்ரமன் திருவருளால் 26—6—61-ல் ஆரம்பித்த ஸம்ப்ரோக்ஷண மகோத்ஸவம் 30—6—61-ல் மிகவும் விசேஷமாக ஸ்ரீரங்கம் அடைந்தது, இந்த ஸம்ப்ரோக்ஷண இதுவரை பல இடங்களிலும் நடந்த ஸம்ப்ரோக்ஷணங்களைக் காட்டிலும் வெகு சிறப்பான முறையில் நடந்ததாக அந்தந்த ஷேத்திரங்களிலிருந்து வந்திருந்த பக்தர்கள் வாயாரப் புகழ்ந்து மகிழ்ந்தனர். தமிழ்நாடு முழுவதிலும் திருநெல்வேலி முதல் சென்னை, திருப்பதிவரை உள்ள பல இடங்களிலிருந்து ஆயிரக்கணக்கான பக்தர்கள் குழுமியிருந்தார்கள். கடைசி ஸம்ப்ரோக்ஷண தினத்தில் ஒரு லட்சம் பக்தர்கள் கூடியிருந்தார்கள் என்று சொன்னால் மிகையே ஆகாது. இரண்டுகாணி சதுரமுள்ள பெரும் ஸன்னிதி ஆனதால் எல்லோரும் அதிக நெருக்கடி இல்லாமல் ஸம்ப்ரோக்ஷண ஸேவிக்க முடிந்தது.

வைகாணச பட்டர்கள் ஆழ்வார்திருகரி முதல் திருப்பதி வரையில் உள்ள பண்டிதர்களான வர்கள் 76 பேர்கள் வில்லிவாக்கம் ஸுந்தரபாஷ்யம் பட்டாச்சாரியர், நாச்சியார்கோவில் ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸபட்டாச்சாரியர் தலைமையின் கீழ் 38 ஹோம குண்டங்களில் நான்கு தினங்களிலும் ஹோமம் செய்தனர். இந்த ஸம்ப்ரோக்ஷணையில் ஒரு தனிச் சிறப்பு, வைதிகமான முறையில் நாச்சியார் கோயில் ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸ பட்டர் ஸ்வாமி அரணிக் கட்டையைக் கடைந்து எம்பெருமான் திருவருளால் அதிசேக்கிரம் அக்னியை உண்டாக்கினர்.

ஐந்தாவது தினத்தில் குறிப்பிட்ட முகூர்த்தத்தில் மங்களகரமாக 30—6—61 வெள்ளிக் கிழமை காலை 5½ முதல் 6½ மணிக்குள் எல்லா விமானங்களும் சாஸ்திர விதிப்படி அபிஷேகம் செய்யப்பட்டன.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

ஸ்ரீவைஷ்ணவ அத்யாபக கோஷ்டி திருக்கோவலூர் எம்பெருமானார் ஜீயர் மடாதிபதி ஸ்வாமி, ஸ்ரீரங்கம் முதலியாண்டான் ஸ்வாமிகள், காஞ்சி பிரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணங்கராசார்ய ஸ்வாமி இவர்கள் தலைமையில் 35 திருநாமங்களுடன் பிரகாசித்தது. நாலாயிரம் பூர்த்தியாய் விசேஷமான சாத்துமுறை கோஷ்டி பெருமாள் ஆஸ்தானத்திற்கு எழுந்தருளின பிறகு கடைசி நாள் நடந்தது.

ஐந்து நாட்களும் மகோபன்யாசங்களும், திருக்கோவிலைப் பற்றியும், முதலாழ்வார்களைப் பற்றியும், திருமங்கை மன்னனைப் பற்றியும் சம்பிரோஷண மந்திரங்களைப் பற்றியும். ஸ்ரீ. உ. வே. எம்பெருமானார் ஜீயர் தலைமையில் மகா வித்வான் பிரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணங்கராசார்ய ஸ்வாமிகளும், இளையவில்லி சடகோபாச்சார் ஸ்வாமி, ஸ்ரீரங்கம் ஸுந்தரராஜாசார்ய ஸ்வாமி, சதாபிஷேகம் நரஸிம்மாச்சார் ஸ்வாமி, வேளாகுடி வரதாச்சார் ஸ்வாமி வளவனார் நரஸிம்ம பட்டாச்சார் ஸ்வாமி, நாச்சியார்கோவில் ஸ்ரீநிவாஸ பட்டாச்சார் ஸ்வாமி ஸுதர்சனம் பத்திராதிபர் ஸ்ரீ எஸ். கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார் ஸ்வாமி முதலியவர்களும் உபந்யாஸம் செய்தார்கள்.

மாலை பண்டிதர்களுக்கும், அத்யாபகர்களுக்கும், ஜீயர் ஸ்வாமியும், ஏஜென்ட் ராகவாச்சார் ஸ்வாமியும் அண்ணங்கராசார்ய ஸ்வாமி முன்னிலையில் ஸம்பாவனை செய்தார்கள். சென்னை அறநிலைய டெப்டி கமிஷனர் திரு. ராமலிங்க ரெட்டியார் அவர்களும், அளிஸ்டென்ட் கமிஷனர் அவர்களும் பிரஸன்னமாயிருந்தார்கள். திரு. ராமலிங்க ரெட்டியார் பெருமாள் பெருமையைப் பற்றியும் ஆண்டாள் பாசரத்தைப் பற்றியும் விரிவாக உரைத்து நடந்திருக்கும் திருப்பணிகளை புகழ்ந்து, இனி அவசியமான திருப்பணிகளையும் பூர்த்தி செய்யும்படி பொதுமக்களுக்கு அறிவுரை நிகழ்த்தியும், கமிட்டி காரியதரிசி ஸ்ரீ டி. ஆர். கிருஷ்ணமாச்சாரியாரையும், தேவஸ்தான ஏஜென்ட் ஸ்ரீ டி. ஆர். ராகவாச்சாரியாரையும் அழகாகவும், விமர்சையாகவும் நடத்தியதற்காகப் பாராட்டினார்கள்.

கள்ளக்குறிச்சி அட்வகேட் ஸ்ரீ டி. ஏ. தாத்தாச்சாரியார் அவர்கள் எல்லோருக்கும் நன்றி தெரிவித்தார்.

மாலை தாயாருக்கும் பெருமானாருக்கும் விஸ்தாரமண்டபத்தில் திருக்கல்யாண உத்ஸவமும் பிறகு நன்கு அலங்கரிக்கப்பட்ட முத்துப் பல்லக்கில் திருவீதி உத்ஸவமும். வேதப் நிவ்ய பிரபந்தம் பாராயணங்களுடன் வல்லம் நாதஸ்வர வித்வான் கிருஷ்ணன் பார்டியாரின் இன்னிசையுடனும், வாணவேடிக்கையுடனும் பல்லாயிரக் கணக்கான பக்தர்கள் ஸேவிக்க நடைபெற்றது.

ஐந்து தினங்களிலும் கூடியிருந்த பக்தர்கள் எல்லா மதத்தினருக்கும் அவரவர்களுக்குத் தகுந்தபடி உபசாரத்துடன் ததீயாராதனை போஜன வசதிகளும் செய்யப்பட்டன.

சு. அழகர் அய்யங்கார்,

ஸன்னிதிவீதி, திருக்கோவலூர்

திவ்ய தேசாநுபவம்

(மலைநாடு)

திருவல்லவாழ்.

(முன் தொடர்ச்சி.)

5. நன்னலத் தோழிமீர்காள் !

தோழிகளே ! நான் உங்களுடைய குணங்களை நோக்கியன்றோ உங்களோடு பழகிவருவது ; நீங்கள் நன்னலத் தோழிகளல்லீர்போலும். தாய்மார் போலவே நீங்களும் எனக்குப் பகையாளிகளாக இருக்கின்றீர்களே ; இங்ஙனையிருந்தால் உங்களுக்குத் தோழியரென்னும் பெயர் அடுக்குமோ ? திருவல்லவாழ்ப்பதியில் ஞானமனுட்டான மிலை நன்றாகவேயுடைய அந்தணர்கள் பகவத் ஸமாராதனமாக வனுட்டிக்கும் வேள்விகளில் தோன்றும் புகையானது ஆகாசப் பரப்பெங்கும் பரவியிருந்து என்னை யீர்க்கின்றதே ! இதற்குத் தப்பிப் பிழைப்பதெங்ஙனையெனக்கு ? இஃது ஒரு புறமிருக்க, அத்தலத்தெம்பெருமானுடைய அளவுகடந்த யோக்யதையோ என்னை ஆத்மாபஹாரம் பண்ணு நின்றது ; அந்தத் திருமூர்த்தியைக் கண்ணால் காண்பெற்றால் போதுமென்றிருக்கிற வெனக்கு இது என்றைக்குக் கைகூடும் சொல்லுங்கள். அந்த யோக்யதையிலே நான் ஈடுபட்டது போல நீங்களும் ஈடுபட்டு என்னையும் அநுபவித்து நீங்களும் அநுபவித்து வாழ்ந்து போகவேண்டியிருக்கத் தடையும் செய்வதென்றோ ? என்றாளாயிற்று தலைவி.

6. காண்பதெஞ்ஞான்று கொலோ ?

இப்பாட்டில் தோழிமார்களைக் கனிவாய் மடவீர் ! என்று விளித்திருப்பதன் கருத்தை ஆசிரியர்கள் விவரித்திருப்பது அழகியது. எம்பெருமானைப் பிரிந்த துயரத்தினால் என் வாய் வெளுத்து உலர்ந்து கிடக்க, உங்கள் வாய் தாம்பூலமருந்திச் செவ்விபெற்றிருத்தல் தகுதியோ ? என்று வெறுத்துரைத்தவாறு. கனிவாய் மடவீரென்ற விளிக்கு மற்றொரு வகையாகவும் கருத்துக் கூறலாம் ; “ஏகம் துக்கம் ஸுகஞ்ச நௌ” (தோழமையின் இலக்கணம் இன்பதுன்பங்கள் ஒத்திருக்கை) என்றபடி தோழிமார்களும் தன்னைப்போலே வாய் வெளுத்திருப்பதாகவே கொண்டு நீங்களும் கனிவாய் மடவாராக இருந்தவர்களன்றோ ; அங்ஙனே உங்களை நான் மறுபடியும் காண்பது எப்பொழுதோ ? என்கிறுளென்னவுமாம். இக்கருத்தில், முன்னிருந்த தன்மையையிட்டுக் கனிவாய் மடவீரென்று விளித்ததாகக் கொள்க. நல்ல மிடற்றோசையை யுடைய வண்டுகளும் இளந்தென்றலும் பொருந்திய சோலைகளால் சூழப்பட்ட திருவல்லவாழ்ப் பதியிலே வாமனாவதார ஸௌந்தர்யத்தை நினைப்பூட்டிக் கொண்டு காட்சி தந்தருளா நின்ற எம்பெருமானுடைய திருவடித் தாமரைகளை நான் காணப் பெறுவது என்றைக்கு ? என்று வினவுகிற முகத்தால் நீங்கள் விரைவாகக் கூட்டிவைக்க வேணுமென்று கூறியவாறு.

7. மாதங்கள் மேலணிபூந்தொழக்கூடுங் கொல் பாவை நல்லீர் !

திருவல்லவாழ்ப்பதியில் தடாகங்களெல்லாம் கடல்போலே காட்சி தரும். அங்ஙனே பெருத்திருந்துள்ள பொய்கைகளிலே வளர்ந்த தாமரைப் பூக்களும் செங்கழுநீர்ப் பூக்களும் மாதர்களின் அழகிய முகங்களோடும் கண்களோடு மொத்திருக்கின்றனவாகச் சொல்லப்படுகிறது. இங்குச் சிலர் கேட்கலாம் ; ஊரிற் பெண்களினுடைய முகமும் கண்களும் எப்படியிருந்தாலென்ன ? அதைப்பற்றி வருணித்தல் அவசியமோ ? என்று. கேண்மின் ; “அங்கமாறைந்து வேள்வி நால் வேதம் அருங்கலை பயின்று எரிமுன்றும் செங்கையால் வளர்க்கும் துளக்கமில் மனத்தோர்” என்றும், “நால்வேதமை வேள்வியோடறங்கம் வல்லவந்தணர் மல்கிய” என்றும் திருப்பதிகளிலே ஆடவர்க்குச் சிறப்புக் கூறுவது போலவே பெண்டிர்க்கும் சிறப்புக் கூறுதல் இன்றியமையாததாம். திருமங்கையாழ்வார் பாசுரங்களில் இது மிகுதியாகக் காணப்படும். “ஒப்பவரில்லா மாதர்

கள் வாழும் மாடமாயிலைத் திருவல்லிக்கேணி! "கோவையேய்வாய மாதகம் போர்சினியின் சொல் அனமேவு நடைமடவார்பயிலுஞ் செல்வத் தணியமுந்தார்" என்பன போன்ற பல பாசரங்கள் காண்க.

இவ்வேழாம் பாட்டில் "பாவைநல்லீர்!" என்று தோழிகளை உகந்து விளித்திருக்கின்றது; இதனால் தலைவியின் முயற்சியைத் தோழியர் தடைசெய்வதை நிறுத்திக்கொண்டார்களென்பது புலப்படும். அன்றி, தலைவியின் விடாமுயற்சியைக் கண்டு உவந்த தோழியர் எழுதின பதுமை போலவே நிலை நின்றிருக்கக் கண்டதனாலாகிய விளி என்னவுமாம்.

8. நாடொறும் வீடின்றியே தொழக்கூடுங் கொல் நன்னுதலீர்.

எப்போதும் பக்குவபலமான வயல்களும் பூத்த பொய்கைகளும் நாற்புறமும் காணரின்ற திருவல்லவாழ்ப்பதியிலே, திருநாடு திருப்பாற்கடல் முதலானவற்றையும் மறந்து நித்தியவாஸம் செய்தருளா நின்ற பெருமானுடைய திருவடிகளை "நினைந்தாவிய நீன்கழல்" என்றது வசிஷ்ட சண்டாளவாசி பாராமல் யாவரையும் ஒருங்கே அநுக்கிரஹிக்குந் தன்மையுடையது என்று காட்டு தற்காக. அத்தகைய திருவடிகளை இடைவிடாதே தொழும்படியான பாக்கியம் வாய்க்குமோ? என்கிறாள். இங்குத் தோழிமார்களை 'நன்னுதலீர்!' என்று விளித்ததன் கருத்து யாதெனில்; தலைவிக்கு ஆர்த்தி மிக மிக, 'இனி இவளுக்கு எம்பெருமானருள் திட்டுவது தாமதிக்கமாட்டாது, அணித்தேயாகும்' என்று உறுதிக்கொண்ட தோழியர் மிக மகிழ்ந்து அம் மகிழ்ச்சி நுதலிலே விளங்க நின்றார்களென்பதாம். அன்றியே, திருவல்லவாழ் நாதனுக்கு நீங்கள் புருஷகாரம் பண்ணி அவன் இங்கேயெழுந்தருளினால் அவனது திருவடிகளிலே தெண்டனிட்டு அதனால் நெற்றிக் கு அலங்காரமாகப் பெறும் திருவடித்துகளை யுடையீர்களாக உங்களைக் காண்பேனோ? என்பதான ஆழ்ந்த கருத்தைப் பேராசிரியர் கூறுப.

9. கழல்வளை பூரிப்ப யாங்கண்டு

குளிர்ந்த சோலைகளிலே தேனைப்பருகி 'இது வேணுகானமோ? அல்லது வீணுகானமோ?' என்று ஐயுறுமாறு வண்டுகள் இசைபாடுமிடமான திருவல்லவாழிலே கையுந் திருவாழிபுமாகக் காட்சி தாரா நின்றள்ள பெருமானை அவன்றன்னுடைய திருவருளாலே யாம் கண்டு கைதொழ நேருமோ? என்றாள் தலைவி. பிரிவாற்றாமையால் கைவளை கழலுமென்றும், கலனிப்பின்பத்தால் மேனி தடித்து வளை பூரிக்குமென்றும் அனுபவமாதலால் 'கழல்வளை பூரிப்ப' எனப்பட்டது. ஆண்டாள் (திருமொழியில்) "கொப்பூழிலெழு கமலப் பூவழக ரெம்மானார், என்னுடைய கழல் வளையைத் தாமும் கழல் வளையே யாக்கினரே" என்றாள்; அங்ஙனமல்லாமல் கழல்வளை பூரிக்கப் பெறவேணு மென்கிறாள் இத்தலைவி. பாட்டின் முடிவில் "சுழலில்மலி சக்கரப் பெருமானது தொல்லருளே" என்றுள்ளது; இதற்கு எங்கே அங்ஙனமென்று ஐயமெழக்கூடும்; 'அருளே' என்பதற்கு அருளினாலென்று பொருளாதலால் 'அப்பெருமானருளாலே கழல்வளை பூரிப்ப யாங்கண்டு கைதொழக்கூடுங் கொலோ' என்றதாகக் கொள்க. அன்றி, அருள் என்பதை எழுவாயாக வைத்து உரைத்தலும் மெற்கும்; பெருமானருளானது யாம் அவனைக் கைதொழும்படியாகக் கூடுங் கொலோ—வாய்க்குங்கொலோ? என்றவாறு.

10. தொல்லருள் நன்வினையால் சொலக்கூடுங்கொல் தோழியீர்கள்!

திருவல்லவாழ்ப்பதியை "தொல்லருள் மண்ணும் விண்ணும் தொழரின்ற திருநகரம்" என்கிறாரிப்பாட்டில். மண்ணவரும் விண்ணவரும் எம்பெருமானது இயற்கைத் திருவருளைக் கொண்டாடும்படியான தலமாம் திருவல்லவாழ். இதன் கருத்தைச் சிறிது விவரிப்போம். பரம் விபூஷம் விபவம் அந்தர்யாமி அர்ச்சாவதாரம் என்பன ஐந்து நிலைகள் எம்பெருமானுக்கு. வைகுந்த விண்ணாட்டிருக்கு மிருப்பு பரம் (அல்லது பரத்துவம்) எனப்படும். திருப்பாற்கடல் கிடை விபூஷ மெனப்படும். இராமநிருஷ்ணாதி அவதாரங்கள் விபவ மெனப்படும். உள்ளே ஒருவர்க்கும் புலப்

படாமல் கரந்துறைதல் - அந்தர்யாமி வெனப்படும். ஆலயங்களிலும் கிருணங்களிலும் அர்ச்சனை செய்வதற்குரிய திருமேனியைக் கொண்டு யாவரும் தொழலாம்படி காட்சி தருதல் அர்ச்சாவதார மெனப்படும். ஆக இவற்றுள் முந்திய நான்கு நிலைகளும் நமக்குப் பயன்படாதனவாக, திருப்பதிகளில் கோயில்கொண்டிருக்குமிருப்பு ஒன்றே பயன் படுவதாயிருத்தலால் இதையிட்டுக் கொண்டாடுகின்றனரென்க. இக்கொண்டாட்டம் மண்ணவர்க்கு உரித்தாகுமே யல்லது விண்ணவர்க்கும் உரித்தாகுமோ? எனின்; விண்ணவர்கள் பரமபதநாதனிடத்துக் காணப் பெருத திருக்குணங்கள் பலவற்றை இங்கே காணப்பெறுதலால் அவர்களும் கொண்டாடத் தட்டில்லையென்க. இவ் விசேஷம் திருவல்லவாழ்ப்பதிகு மட்டுமல்ல; எல்லாப்பதிகளுக்கும் பொதுவானதென்று கொள்க.

நல்லருளாயிரவர் நலனேந்தும்

எம்பெருமானைக் காட்டிலும் அருள்மிக்கவரான ஆயிரமந்தனுளர்சன் மங்களாசாஸனம் பண்ணிக்கொண்டு வாழ்மிடமென்கை. இத்தகைய திருவல்லவாழிலே நல்ல அருளையுடையவாய் நமக்குத் தலைவனாயிருக்குமவனுடைய திருநாமங்களையாவது, தோழிகாள்! அவன்றன்னுடைய கருணையாகிற ஸுக்ருத விசேஷத்தினால் நாம் சொல்லி வாழக்கூடுமோ வென்று இப்பதிகம் தலைக் கட்டிற்றுயிற்று.

திருவல்லவாமென்னுமித்திருப்பதிகு நம்மாழ்வார் போலவே திருமங்கையாழ்வாரும் பதிகம் பாடியுள்ளாரென்று கூறினோம். அப்பதிகத்தையுங் கொண்டு சிறிதனுபவிப்போமினி.

இவ்வாழ்வார் பெரிய திருமொழி ஒன்பதாம்பத்தில் ஐந்தாவது, ஆறுவதான இரண்டு பதிகங்களினால் திருக்குறுங்குடிப் பதியை அனுபவித்த பிறகு ஏழாவது பதிகமொன்றினால் திருவல்லவாழ்த் திருப்பதியை அற்புதமாகப் பாடியுள்ளார். இதற்கு முற்பட்ட பதிகத்தில் "வல்லிச்சிறு நுண்ணி டையாரிடை நீர்வைக்கின்ற அல்லல் சிந்தைதவிர அடையின்" என்று விஷயாந்தரப்பற்று அற வேணுமென்று பரோபதேசம் செய்தருளினர். இங்ஙனே பரோபதேசம் பண்ணுகிற நாம் இதிலே நின்ற நிலை என்? என்று தம்மைப்பற்றிச் சிறிது ஆராயத் தொடங்கினார். தமக்கு இன்னமும் ஸம் ஸாரவாஸனை கழிந்ததில்லை யென்று தோன்றிற்று. 'இழவுக்கு அடியான சரீரசம்பந்தம் இன்னமும் தொடர்ச்சியருதே நின்றது; இனிமையாகத் தோற்றுகின்ற விஷயங்களோ வென்றால் அணுகியிருக்கின்றன; ஐயோ! இப்படுகுழிகளை யெல்லாம் எப்படி தப்பப்போகிறோம்' என்று கவலைமிகப் பெற்றார். திருவல்லவாழ்ப்பதியை வாயாலே சொல்லுவதாக நெஞ்சு மருவப் பெற்றால் நன்று என்று தோன்றிற்று. தோன்றவே "வல்லவாழ் சொல்லுமா வல்லையாய் மருவு நெஞ்சே!" என்று தம் திருவுள்ளத்தை நோக்கி ஒருகால் சொன்னாப்போலே ஒன்பதின்கால் சொல்லித் தலைக்கட்டு கிறார்.

இப்பதிகத்தின் பாசுரங்கள் இன்சுவையே வடிவெடுத்திருத்தலால் ஒவ்வொரு செய்யுளையும் பூர்த்தியாக வெழுதிப் பொருளுரைத்துக் கருத்துரைத்து அனுபவிப்போமாக.

1. தந்தைதாய் மக்களே சுற்றமென் றுற்றவர்பற்றி நின்ற
பந்தமார் வாழ்க்கையை நொந்துநீ பழியெனக் கருதினயேல்
அந்தமா யாதியா யாதிக்கு மாதியா யாயனாய்
மைந்த னூர்வல்ல வாழ் சொல்லுமா வல்லையாய் மருவு நெஞ்சே!

மனமே! தகப்பனென்றும் தாயென்றும் பிள்ளைகளென்றும் தாயாதிகளென்றும் மற்றும் உறவு முறையாரென்றும் பற்றிக் கொண்டிருக்கிற ஸம்ஸாரபந்தம் வாய்ந்த வாழ்வை நீ வெறுத்து இவ்வாழ்வு அவத்தமென்று நினைப்பாயாகில், பிரளயத்தில் லயத்திற்கு இருப்பிடமாயும் பிறகு உற் பத்தி கர்த்தாவாயும் காரணாவஸ்தையிலுள்ள சேதன சேதனப் பொருள்களுக்கும் நிர்வாணகனையும் கோபாலகிருஷ்ணனாக அவதரித்தவனாயுமுள்ள பெருமானுடைய திருவல்லவாமென்னுந் திருப்ப தியை வாயாற் சொல்வதில் வல்லமையுடையயாய்ப் பொருந்து என்றவாறு.

நெஞ்சமே!, “சேலேய் கண்ணியரும் பெருஞ் செல்வமும் நன்மக்களும் மேலாத் தாய் தந்தையு மவரேயினி யாவாரே” என்கிறபடியே நமக்கு எல்லாவற்றவு முறையும் திருமகள் கொழுநனே பென்று உறுதிகொண்டிருக்க ப்ராப்தமாயிருக்க. அதற்கு மாறாக “அன்னையத்தனென் புத்திரரீபூயி வாசவாரீகுழலாளென்று மயங்கி” என்னுமா போலே ஆபாச பந்துக்களிடத்தில் பற்றுவைத்து இன்னமும் ஸம்ஸார பந்தத்திற்கே ஆட்பட்டிருக்கும் வாழ்வு போதும் போதுமென்று வெறுத்து. எம்பெருமானுக்கே உரித்தான ஆத்மஸ்வரூபத்திற்கு ஒரு அவத்யமும் வினையாதே நோக்கிக் கொள்ள வேண்டில் திருவல்லவாழ்ப் பதியை வாயாற் சொல்லவாகிலும் இசைந்திடுவாயாக—என்றாயிற்று.

“பந்தமார் வாழ்க்கையைப் பழியெனக் கருதினாயேல் - வல்லவாழ் சொல்லுமா மருவு” ஸம்ஸார வாழ்க்கையில் பற்றுள்ளவர்கள் பகவத் விஷயத்தைப் பற்றுவதானது “செருப்புவைத்துத் திருவடி தொழுவதை யொக்கும்” ஆதலால் ஸம்ஸார வாழ்க்கையில் வெறுப்பு உண்டாக வேணும்; அஃது உண்டானால் பகவத் விஷயத்தைப் பற்றப்பார் என்கிறது— என்றருளிச் செய்வார்கள் பேராசிரியர்கள். இங்கு “செருப்புவைத்துத் திருவடி தொழுவதை யொக்கும்” என்ற தன் கருத்து யாதெனில்;— காலிலே செருப்பு அணிந்துகொண்டு நடந்து சென்று கொண்டிருந்த ஒருவன் தேவாலயம் எதிர்படக் கண்டு உள்ளே புக்குப்பெருமானைத் தொழ விரும்பினான்; செருப்புடன் கோயிலுக்குள்ளே புகவொண்ணாமையாலே அதனைக் கோபுரவாசலில் விட்டிட்டுப் பெருமா ளருகிற் சென்றான்; இவனுடைய நினைவெல்லாம் செருப்பிலேயே யிருந்தது; அதை யாரேனும் கொள்ளை கொள்வரோ! என்கிற கவலையே இவனது நெஞ்சை ஆக்கிரமித்துக்கிடந்ததனால் அங்கு அரிச்சகரை நோக்கித் “தீர்த்தம் சடாரி ஸாதிக்க” என்று கேட்கவெண்ணி ‘ஸ்வாமி செருப்பு ஸாதிக்க’ என்றானும். இதனால் எந்த வஸ்துவில் நினைவு உறைத்திருக்கிறதோ அந்த வஸ்துவில் பற்று அருதென்பது விளங்கின்றாகும். ஸம்ஸார வாழ்க்கையில் வெறுப்பு உண்டாயிற்றில்லையாகில் இன்ன மும் அந்த வன்சேற்றிலேயே அழுந்திக்கிட; திருவல்லவாழ்ப் பதியில் அருதும் வரவேண்டா— என்றதாயிற்று ... (1)

2. மின்னுமா வல்லியு வஞ்சியும் வென்ற நுண்ணிடை நுடங்கும்
அன்ன மென்ன டையினுர் கலவியை அருவருத் தஞ்சினுயேல்
துன்னுமா மணிமுடிப் பஞ்சவர்க்காகி முன் தூது சென்ற
மன்னனுர் வல்லவாழ் சொல்லுமா வல்லையாய் மருவு நெஞ்சே.

நெஞ்சே!, மின்னலையும் அழகிய கொடியையும் வஞ்சிக்கொம்பையும் தோற்பிக்கும்படி நுட்பமான இடையையுடையராய், அன்னம் போலே மெதுவாக நடப்பவரான மாதர்களுடனே கலந்து வாழ்வது மிகவும் பொல்லாதென்றும் அது நமது ஸ்வரூபத்திற்குத் தகாதென்றும் வெறுப்புக் கொண்டு உய்யும் வழி தேடுவாயாகில், அடியார்கட்குக் கையாளாயிருக்குந் தன்மையைக் குன்றிலிட்ட விளக்குப்போலாக்கப் பண்டு பஞ்சபாண்டவர்கட்குத் தூது சென்ற தேவாதிதேவன் வாழுமிடமான திருவல்ல வாழ்ப்பதியிலே பொருந்தப்பார் என்பதாயிற்று.

“துன்னுமாமணி முடிப் பஞ்சவர்க்கு”

கண்ணிரான் துரியோதனாதியர் பக்கல் தூது செல்லுங்காலத்தில் பாண்டவர்கள் முடியிழந்து கிடந்தவர்களாதலால் “துன்னுமாமணி முடிப் பஞ்சவர்க்காகி முன் தூது சென்ற” என்று எங்ஙனே சொல்லலாமெனின்; தூது செல்லுங்காலத்தில் அவர்கள் முடியிழந்து கிடந்தது உண்மையேயாயினும் முடிபுனைந்து அரசாட்சிபுரிய உரியார் அவர்களே யென்னுங் கருத்தினால் இங்ஙனம் சொல்லிற்றென்க.

(தொடரும்.)

இருநூற்றுப்பதினொரு மணித்திரள்

ஸ்ரீகாஞ்சி. ப்ர. அண்ணங்கராசாரியர் அளிக்கும் விருந்து.

1. வைதிகர்களென்றும் ஆஸ்திகர்களென்றும் வழங்கப்படும் நமக்கு மூல ப்ரமாண மொன்று அவசியம் இருந்து தீரவேண்டும். ப்ரமாணத்தை யநுஸரிப்பவர்களே ப்ரமாணிக் கர்களெனப்படுவார்கள். ஆஸ்திகர்களென்பதும் இவர்களையே. **अस्ति प्रमाणमिति ये अभ्युपयन्ति ते आस्तिकाः ॥** அந்த ப்ரமாணம் வேதமெனப்படும். வேதப்ரமாணத்தை அடியொற்றி நடப்பவர்கள் வைதிகர்கள்.

2. வியாஸரென்னும் மஹர்ஷி சபதம் செய்து கூறினர்; * **वेदात् शास्त्रं परं नास्ति न दैवं केशवात्परम्**— வேதாத் ஸாஸ்த்ரம். பரம் நாஸ்தி ந தைவம் கேஸுவாத்பரம் * என்று. வேதத்திற்கு மேற்பட்ட சாஸ்த்ரம் கிடையாதென்றும், கேசவனுக்கு மேற்பட்ட தைவ மில்லை யென்றும் கூறினபடி.

3. 'சாஸ்த்ரமென்று தர்க்கம் வியாகரணம் முதலானவற்றை யன்றோ சொல்லுவது; வேதத்திற்கு ஸாஸ்த்ர மென்று வழக்குண்டோ?' என்று சிலர் சங்கிக்கக் கூடும். சாஸ்த்ரமென்று முக்கியமாக வியபதேசிப்பது வேதத்திற்கே பொருந்தும். **शास्तीति शास्त्रम् ।** ஸாஸனம் பண்ணுவது எதுவோ அதற்கு ஸாஸ்த்ரமென்று பெயர். ஸாஸநமாவது கட்டளை. இன்னது செய்யத் தக்கது, இன்னது செய்யத் தகாதது என்று வரையறுத்து நிய மிப்பது வேதமேயாகும். உலகில் கட்டளையானது விதிநிஷேத ரூபமாயிருக்கும். "மாத்ரு தேவோ பவ, பித்ரு தேவோ பவ.... ஸத்யம் வத. தர்மம் சர." என்றிவை போன்ற வாக்யங்கள் பல்லாயிரமுள். இவை விதி வாக்யங்களெனப்படும்.

* **नाप्सु मूत्रपुरीषं कुर्यात्. न निषीवेत्. न विवसनः स्नायात्. न मांसमश्नीयात् ***

என்றிவை போன்ற வாக்யங்களும் பல்லாயிரமுள். இவை நிஷேத வாக்யங்களெனப்படும். ஆக, விதி நிஷேத வாங்மயமான வேதத்தை ஸாஸ்த்ர மென்னத் தட்டில்லை.

4. நம்மாழ்வார் திருவாய்மொழி தொடங்கும் போதே * **உளன் சுடர் மிகு சுருதி யுள் *** என்று வேதப் ப்ரமாணத்தையே தாம் தழுவுகின்றமையைக் காட்டியருளினார். பட்டரும் ' **आदौ वेदाः प्रमाणम्**— ஆதௌ வேதா: ப்ரமாணம்' என்றருளிச் செய்தார். ஆழ்வார் வேதத்தைப் பின் சென்றே அருளிச் செய்பவரென்பதை மணவாளமாமுனிகள் நூற்றந்தாதி தொடங்கும் போதே "உயர் வேத நேர் கொண்டுரைத்து" என்கிற பாசுரத்தினால்

காட்டியருளினார். * மறையாய நால் வேதத்துள் நின்ற மலர்ச் சுடரே! * என்றிப்புடை களிலே ஆழ்வார்கள் எம்பெருமானை யழைப்பது முக்கியமாகக் குறிக்கொள்ளத் தக்கது.

5. வேதத்திற்கு வாசகமான சொற்கள் நிகம:, ஆகம:, ஆம்நாய:, த்ரயீ, ச்ருதி: இத் யாதிகள் பல வுள வெனினும் இவற்றுள் ச்ருதி என்னும் சொல் மிகச் சிறந்தது. அந்தச் சிறப்பை அடுத்தபடியாக விவரிப்போம். ஆழ்வார் வேதத்தை முதன் முதலாகக் குறிப்பிடும் போது "சுடர்மிகு சுருதியுள்" என்று ச்ருதிஸப்தத்தை யிட்டே குறிப்பிட்டருளினார். இதைத் தழுவியே ஸ்வாமி பாஷ்யகாரரும் ஸ்ரீபாஷ்ய மங்களச்லோகத்தில் * ஶ்ருதிஸிரசி வி-
தி—ஸ்ருதி ஸிரசி விதிப்தே * என்றருளிச் செய்தார். ச்ருதி யென்னுஞ் சொல்லானது "ஶ்யுதே இதி ஶ்ருதி:" [ஸ்ருயதே இதி ஶ்ருதி:] என்று வ்யுத்பத்தி பெற்று ஒலைப்படா-ப்ர மாணமாய்க் கர்ண பரம்பரையாகவே வருவதென்று பொருள்பட நிற்கும். அபௌருஷேய மாயும் நித்யமாயும் நிர்தோஷமாயுமுள்ள தென்கிற சிறப்பு வேதத்திற்கு அஸாதாரண மென்பது ச்ருதி யென்கிற சொல் வழியாகப் போதரும்.

6. வேதமே பிரமாண மென்று சொன்னோம். இதனால், வேதம் தவிர மற்றது ப்ர மாணமன்று என்றதாக ஆகாது. ப்ரத்யக்ஷம் அநுமானம் ஸப்தம் என பிரமாணங்கள் மூன்று. வேதத்தோடு விரோதமுறாத ப்ரத்யக்ஷமும் அநுமானமும் பிரமாணமாகுமே யொழிய அவை வேதம் போல் ஸ்வதந்திர ப்ரமாணமாக மாட்டா. வேதத்தை ஸப்த ப்ரமாண மென்றே ஸாஸ்த்ரஜ்ஞர்கள் வழங்குவார்கள். ப்ரஹ்மஸூத்ரத்தில் முடிவான ஸூத்ரம் * அநாவூதி: ஶ்வேதாந் அநாவூதி: ஶ்வேதாந் * என்பது. இதில் ஸப்தமென்றது வேதத் தையே. கடைசி ஸூத்ரத்தில் மட்டுமென்று; இடையிடையே பல ஸூத்ரங்களிலும் ஸப்த மென்று வருவது பெரும்பாலும் வேதத்தைக் குறிக்கியதாகும்.

7. ஸப்தம் வைதிக ஸப்த மென்றும் லௌகிக ஸப்தமென்றும் இரண்டு விதம். புதிது புதிதாய் அஸ்மதாதிகளால் சொல்லப்படும் ஸப்தம் லௌகிக ஸப்தமாகும். வைதிக ஸப்தங்களே வேதமெனப்படும். வேதமானது எப்பொழுதும் ஒரே விதமாய் ஒன்றே டொன்று பிணைக்கப்பட்டு உச்சரிக்கப்பட்டு ஸப்தங்களின் கூட்டமென்று கொள்ளத் தக்கது. இவ் வேதமானது ஸ்ருஷ்டியின் ஆரம்பத்தில் ஈச்வரனால் நான்முகனுக்கு உபதேசிக்கப்பட்டு அவனால் தனது சிஷ்யர்களுக்கு உபதேசிக்கப்பட்டு ஸிஷ்யப்ரஸிஷ்ய பரம்பரையாய் நமக்குக் கிடைத்திருக்கின்றது. இது ப்ரத்யக்ஷத்தாலும் அநுமானத்தாலும் அறியமுடியாத பொருள்களை அறிவிப்பதனால் வேதமென்று காரணப் பெயர் பெற்றது.

8. * सत्यक्षेणानुमित्या वा यस्तूपायो न बुध्यते । यत्तं विदन्ति वेदेन तस्माद्देवस्य वेदता—

ப்ரத்யக்ஷேணாநுமித்யா வா யஸ்தூபாயோ ந புத்யதே, யத் தம் விதந்தி வேதேந தஸ்மாத் வேதஸ்ய வேததா * என்கிற பிரமாணத்தைக் கண்டபாடம் செய்துகொள்ளவேணும். சிலர் நினைக்கக் கூடும்; ப்ரத்யக்ஷத்தாலும் அநுமானத்தாலும் அறியக்கூடிய பொருள்களும் வேதத்தில் காணப்படுகின்றனவே; ப்ரத்யக்ஷ விருத்தமான அர்த்தங்களும் வேதத்தில் காணப்படுகின்றனவே * என்று. இங்ஙனம் நினைப்பது அல்பச்ருதர்களின் மருளே யல்லது உண்மையுணர்ச்சி யன்று. இதைப் பற்றி உரிய இடத்தில் உபபாதம் வரும்.

9. ஸப்தங்களில் பெளருஷேயம் அபௌருஷேயம் என்கிற பாகுபாடு உள்ளது. புரு ஷனால் செய்யப்படுவது பெளருஷேயம்; அப்படியல்லாதது அபௌருஷேயம். கண்டம், தாலு, பல், உதடு முதலிய முகத்திலுள்ள உறுப்புக்களினின்று வெளியாகும் ஒலியே ஸப்த மாதலால் அப்படிப்பட்ட ஸப்தங்களின் கூட்டமே வேதமாகையினால் ஒவ்வொரு ஸப்தமும் புருஷனால் செய்யப்பட்டுத்தான் வெளியாகின்றமையால் வேதமாகிற ஸப்தராஸிகளும் புரு

ஷனாலுண்டாக்கப்பட்டுப் பெளருஷேயமாகத்தானே யிருக்கவேண்டும்; அபௌருஷேயமென்று எங்ஙனே சொல்லலாம்? என்றொரு ஸங்கை தோன்றக் கூடும். இதற்கு ஸமாதானம் தெரிந்து கொள்ளவேண்டியது மிக அவசியம். அது நன்கு தெரிவிக்கலாகிறது.

10. காளிதாஸாதிகள் செய்த காவியங்கள் முதலானவற்றைப் பெளருஷேயமென்றும், வைதிக ஸந்தராஸிகளை அபௌருஷேயமென்றும் சொல்லி வருகிறோமல்லவா? இதில் சிறிது விமர்சிப்போம். காளிதாஸருடைய “ஸ ராஜ்யம் குருணா தத்தம்” என்கிற சுலோகத்தை யெடுத்துக் கொள்வோம். அதுபோல் யஜுர்வேதத்திலுள்ள “**इषे योजि वा**” என்கிற வெளொரு மந்திரத்தையும் எடுத்துக் கொள்வோம். இவ்விரண்டுக்குமுள்ள வாசி என்னவென்பதை ஆராய்வோம். “ஸ ராஜ்யம் குருணா தத்தம்” என்கிற சுலோகத்தில் ஸா, ராஜ்யம், குருணா, தத்தம் என்கிற பதங்கள் வரிசையாகச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இப்பதங்கள் காளிதாஸரால் புதிதாக உண்டாக்கப்பட்டவையல்ல என்பது அனைவருமறிந்ததே. ஆனால் இங்குக் காளிதாஸர் செய்தது என்ன? என்றால், தான் வெளிப்படுத்த உத்தேசித்த அர்த்தங்களை வெளிப்படுத்துவதற்கு வேண்டியபடி பதங்களை முன் பின்னாகச் சேர்த்துப் பிணைத்ததே கவி செய்த காரியம். இதுகொண்டே நாம் இன்னதை இன்னாரியற்றினாரென்று வழங்கி வருகிறோம். இதுபோல் “**இஷே த்வோர்ஜே த்வா**” என்கிற மந்திரத்திலுள்ள இஷே, த்வா, ஊர்ஜே, த்வா என்கிற பதங்களை இப்பொழுது காணப்படும் வரிசைக் கிரமமாகச் சேர்த்தது யார்? என்று பார்ப்போமாயின் ஒருவரும் நமக்குப் புலப்படவில்லை; நமக்கு மட்டுமல்ல, முழுது முணர்ந்த மஹர்ஷிகளுக்கும் புலப்படவில்லை.

11. வேதத்தைச் செய்தவர் யாரேனுமொருவர் இருப்பரேயானால், பாரத ராமாயணாதிகளைச் செய்த வ்யாஸர் வால்மீகி முதலானவர்களின் பெயர்களைப் பரம்பரையாக நாம் சொல்லி வருவதுபோல வேத கர்த்தாவின் பெயரையும் நாம் சொல்லி வந்திருப்போம். ஸாதாரணமான சிறு சிறு நூல்களின் கர்த்தாக்களின் பெயர்களை நாம் பரம்பரையாகத் தெரிந்துகொண்டிருக்கும்போது, மிகப் பெரிதாயும் முக்கியமாயுமுள்ள வேதத்திற்குக் கர்த்தாவின் பெயரை நாம் கேட்கவும் பெருமலிருப்பதால் உண்மையில் வேதகர்த்தா ஒருவருமில்லை யெனவே அறுதியிடத் தக்கது.

12. [வேதம் அபௌருஷேயம் என்பதன் நிகமநம்.] காளிதாஸாதிகள் தமது சுலோகங்களிலுள்ள பதங்களை வரிசைக்கிரமமாக அமைத்து முதன் முதலாகச் சொல்ல, பிறகு அதையொட்டி அதே வரிசைக் கிரமத்தில் பின்னுள்ளோரும் சொல்லி வருகிறார்கள். முதலில் பதங்களின் ஆநுபூர்வியை அமைத்தவர் காளிதாஸரேயாதலால் அவரே ரகுவம்ஸ கர்த்தாவாக வழங்கப்படுகிறார். வேதத்தை நாம் எல்லோரும் ஒதுகின்றோமானாலும் வேதங்களிலுள்ள பதங்களின் ஆநுபூர்வியை அமைத்தவர் ஒருவருமில்லாதலால் வேதம் கர்த்தருஸூன்யமாகி அபௌருஷேயமெனப்பட்டது.

13. ‘**ஈச்வரன் வேதகர்த்தாவாக ஏன் இருக்கக்கூடாது?** ஸ்ருஷ்டியின் தொடக்கத்தில் நான்முகனுக்கு ஈச்வரன் தானே வேதோபதேஸம் செய்தான்; ஸ்ருஷ்டிக்கு முன்பு இருக்கமுடியாதே; ஆகையால் ஈச்வரனால்தான் வேதம் முதலில் செய்யப்பட்டிருக்கவேண்டுமென்று ஏற்படுகிறதே; ஆக வேதம் பெளருஷேயமேயாயிற்று’ என்றொரு ஆக்ஷேபம் தோன்றக்கூடும். இதைப்பற்றி பட்டர் ஸ்ரீ ரங்கராஜஸ்தவ உத்தரஸூகத்தில் —

• **संस्कारं प्रतिसंचरेषु निदधत् सर्गेषु तस्मारितं रूपं नाम च तत्तदहनिवहे व्याकृत्य रक्षास्पद !**

सुप्तोद्बुद्धविरिञ्च पूर्वजनतामध्याप्य.....*

* இத்யாதியினால் தெரிவித்தருளியுள்ள ஸமாதானத்தைச் சுருக்கமாக வுணர்த்துவோமிங்கு. ஸ்ரீ பார்ஷ்யத்தில்,

“एतदेव वेदानामपौरुषेयत्वं नित्यत्वं च; यत् पूर्वपूर्वोच्चारणक्रमजनित संस्कारविशेषेण तमेव क्रमविशेषं स्मृत्वा तेनैव क्रमेणोच्चार्यमाणत्वम्.”

என்று ஸ்வாமி யருளிச்செய்துள்ளதையே அடியொற்றிப்பணித்த ச்லோகமிது. வேதத்தை ஒதிவரும் அதிகாரிகள் பிரளயத்தில் அழிந்துபோய்விட்டாலும் ஸர்வக்ருணும் ஸர்வ ஸ்க்தனுமான எம்பெருமான் வேதத்தின் ஆநுபூர்விகளைத்தான் ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொண்டிருந்து, இரவிலே யுறங்கிப் பின் மாலையிலே கண்விழித்தெழுந்த வித்யார்த்திக்கு உபாத்யாயர் பாடம் கற்பிப்பதுபோல, பிரமன் முதலானோர்க்கு (எம்பெருமான்) அந்த வேதங்களை அத்யயநம் செய்வித்தருளுகிறான். ப்ரவசநம் செய்கிற உபாத்யாயர்கள் எப்படி வேதகர்த்தாக்களல்லரோ அப்படியே * प्रवक्ता चन्द्रसाम् * என்னப்பட்ட பரம புருஷனும் வேதகர்த்தாவல்லன்.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

14. இக்காலத்திய விமர்ஸகம்மந்யர்கள் ‘இன்ன வருஷத்தில் வேதம் இயற்றப் பட்டது; இன்ன வருஷத்தில் மஹாபாரதம் செய்யப்பட்டது ...’ என்றிப்படி தாங்கள் உடனிருந்து எழுதிவைத்ததுபோல் வரைகின்றவற்றைக் கண்டு குருகுலவாஸத்தினால் ஸிக்ஷ பெற்றவர்கள் சிறிதும் மயங்கார்கள். இதற்கு நாம் ஒரு சிறிய விஷயமே காட்டி நிற்போம். அரசாங்கத்தார் தங்களுடைய செங்கோலை அமோகமாகச் செலுத்தவல்லவர்களேயன்றோ. அவர்கள் ஒரு சிறு சுவடியை யெழுதி அச்சிட்டு ஒவ்வொருவர்க்குமனுப்பி ‘இதை நீங்கள் கண்டபாடம் செய்து ஸ்வரம் சிறிதும் வேறுபடாமல் ஒரே ஸ்வரமாய்ச் சொல்லிவரவேணும்’ என்று கட்டளையிட்டுப் பார்க்கட்டும். ஓரிடத்திலாவது இதற்குப் பலன் காணமுடியுமா? என்பதை அவரவர்கள் எளிதாக அறிந்துகொள்ளலாம். ஒரேழுத்தும் மாறுபடாமலும் ஸ்வரத்திலும் எள்ளளவும் பேதமில்லாமலும் * இமவந்தந் தொடங்கி இருங்கடலளவுமுள்ள ஸகல ஸ்தலங்களிலும் அபரிமிதமான வைதிக ஸப்தராசிகள் ஒரேவிதமாக உச்சரிக்கப்பட்டுவரும் வீறு வியக்கத் தக்கதன்றோ.

15. அநாதிகாலமாக இப்படி ஒதி வருபவர்கள் கணக்கிலடங்குவார்களோ? மற்ற வேதங்கள் ஒருபுறமிருக்க, ஸாமவேதம் ஒன்றைமட்டும் எடுத்துக்கொள்வோம். இவ் வேதத்தின் உச்சாரண ஸந்நிவேஸமும் ஸ்வரப்ரக்ரீயையும் ஆராயப்படுமிடத்து எப்படிப் பட்ட நாஸ்திகர்களும் கைகூப்பியன்றோ நிற்கவேண்டும். ஒருவர் சில வார்த்தைகளைச் சொன்னால் ‘இந்த வார்த்தைகளை மறுபடியும் சொல்லும்’ என்று வேண்டினால் முன் சொன்ன ஆநுபூர்வி மாறாது அதேவிதமாகச் சொல்லமுடியுமாவென்று பாருங்கள். ஒருவராலும் ஒருகாலும் சொல்லமுடியாது. ஸாமவேதத்தின் அக்ஷரங்கள் இன்னதென்றே நமக்குப் புரியாமலிருக்கின்றது. அதன் கானத்தை உலகமெங்கும் ஒரேவிதமாக இசைத்து வருமாறு கண்டால் இதில் மநுஷ்யக்ருதிக்குச் சிறிதேனும் இடமிருக்க முடியுமோ?

16. வேதத்தைப்பற்றி ஆசார்ய ஹருதயத்திலருளிச்செய்யுமிடத்து “ஓலைப்படா ப்ரமாணம்” எனப்படுகிறது. ஓலை யேட்டில்கூட வேதத்தை எழுதிவைத்தார்களில்லை. ஒரு நூற்றாண்டுக்கு உட்பட்ட காலத்தில் அச்சுக்கூடங்கள் தலைப்பட்ட பின்பு, க்ரந்தம், தெலுங்கு, தேவநாகரி முதலிய பல லிபிகளில் அச்சேற்றப்பட்டிருக்கிறது. அடியேன் வேதாத்யயனம் செய்யப்புகுந்த காலத்தில் அச்சுப் புத்தகங்கள் மலிந்துவிட்டபடியால் அவற்றைக் கையிலெடுத்துக்கொள்ள நேர்ந்தது. சந்தை சொல்லும்போதன்று; திருவை சொல்லும்போது புஸ்தகத்தைத் துணைகொள்ள நினைத்தோம். வேதமோதுவித்த கீர்த்தி மூர்த்தியான ஸ்ரீமதுபயவே. மாம்பள்ளம் ஸுதர்சநாசார்ய ஸ்வாமி “நீங்கள் புத்தகத்தைத் துணைகொள்வதாயிருந்தால் இங்கு எனக்கு என்ன காரியம்? நான் ஊர் போய்ச் சேருகிறேன்” என்று கண்டித்ததாக ஸாதிப்பார். “எயிற்றிடை மண்கொண்டவெந்தை இராப்பக லோதுவித்து” என்று பெரியாழ்வாரருளிச் செய்ததுபோல இரவும் பகலும்

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

உடனிருந்து ஒதுவிக்க நானிருக்க, புஸ்தகத்தையா கொள்ளப்பார்க்கிறீர்கள்? என்று உறுமுவர். ஓர் அம்சத்திற்கும் புஸ்தகத்தை யெடுத்துப் பார்க்கவேண்டாதபடியன்றோ பூருவர்கள் கசடறக் கற்றிருந்தது.

17. வேதத்திற்கு ஸம்ஹிதை பதம் க்ரமம் ஜடை வநம் வர்ணக்ரமம் லக்ஷண ஸிக்ஷை என்றிப்படி பலபல கோலங்களுள்ளன. இப்படிப்பட்டதொரு வாங்கமயம் ஸ்வயம் வ்யக்தமாயிருக்கத் தகுமேயல்லாது புருஷக்ருதிக்கு இலக்காவதற்கு ப்ரஸக்தியே கிடையாது. வேதத்தில் காண்டம் ப்ரஸ்ரம் அநுவாகம் பஞ்சாதி முதலான பாகுபாடுகள் இப்போது காணப்பட்டாலும், நம்முடைய புத்திக்கெட்டாத காலத்திற்குமுன் ஒரு விபாகமு மில்லாமே ஒரே கதம்பமாக இருந்ததாகவும், வியாஸபகவான்தான் இப்பாகுபாடுகளைச் செய்ததாகவும், அதுபற்றியே அவர்க்கு வியாஸ (பகவா) னென்று பெயராயிற்றதாகவும் நூற்கொள்கை. ஸமாஸம் வ்யாஸம் என்று இரண்டு சொற்களுண்டே; ஸமாஸமென்பது சேர்ந்திருக்கை; வியாஸமென்பது பிரிந்திருக்கை. [व्याख्यतीति व्यासः] பாகுபாடுகள் செய்தவ ரென்கை. “व्याख्यं नैकतया स्थितं श्रुतिगणम्— வ்யாஸ்தம் நைகதயா ஸ்திதம் ஸ்ருதிகணம்” என்று குவலயானந்தத்திலுதாஹ்ருதமான ச்லோகத்தை இங்கே சிந்தனை செய்வது.

18. வேத மோதினவர்களில் சிலரை ‘இவர்கள் நல்ல ஸுயெதாக்கள்’ என்கி றோம்; சிலரை ‘இவர்கள் ஸாமவெஜாஸுதாக்கள்’ என்கிறோம். வேதத்திற்கு ஆறு அங்கங்களுள்ளன. * शीक्षा व्याकरणं छन्दो निरुक्तं व्योतिष तथा। कल्पश्चेति षडङ्गानि वेदस्याहुर्मनीषिणः — ஸீக்ஷா வ்யாகரணம் ச்சந்தோ நிருக்தம் ஜ்யோதிஷம் ததா, கல்பஸ் சேதி ஷடங்காநி வேதஸ்யாஹுர் மனீஷிண: * என்றபடி ஸீக்ஷை முதலிய ஆறு அங்கங்களை யுடையது வேதம். இவற்றைச் சுருக்கமாக விவரிப்போம். ஸீக்ஷையாவது, வர்ண ஸ்வரமாத்ராதி நிருபணம் பண்ணும் ஸாஸ்த்ரம். தைத்திரீயோபநிஷத்தில் * शीक्षां व्याख्यास्यामः। वर्ण-स्वरः। मात्रा बलम्। साम सन्तानः। इत्युक्तः शीक्षाध्यायः * என்று முன்னம் ஓதப்படுவதை இங்கே நினைப்பது. வியாகரணமாவது ப்ரக்ருதி ப்ரத்யயாதி முகத்தாலே அர்த்தத்திற்குச் சேரப் பதங்களை நிருபிக்கும் ஸாஸ்த்ரம். நிருக்தமாவது நிர்வசநம் பண்ணும் ஸாஸ்த்ரம். ‘அஸ்வத்த:’ என்றொரு பதம். அரசமரத்திற்கு அஸ்வத்தமென்று பெயர் எதனால் வந்த தென்ன; உஜாவதி: சுஸுரா-உவா யுசுவா [சுவநிநு வுகுக்ஷ ஸாவதூரஜதிஷுசு தஷூரஹுது:] என்று நிர்வசந முணர்த்தும். [ச்சந்தஸ்] மஹோவிவீதி என்பது நூற் பெயர். மாயத்ரி, உஷ்ணிக், அநுஷ்டுப், த்ரிஷ்டுப், வுஹதீ, பங்க்தி, ஜமதீ என்கிற ஸப்தச்சந்தஸ்ஸுக்களை நிருபிக்கும் ஸாஸ்த்ரம். ஜ்யோதிஷமாவது, வேதத்தை யோது வதற்கும், வேதத்தில் விதிக்கப்பட்ட கருமங்களை யனுட்டிப்பதற்கும் உரியகால விசேஷங் களை வியவஸ்தை பண்ணும் சாஸ்த்ரம். கல்பஸுத்தரமாவது அநுஷ்டான க்ரமங்களை நிரு பிக்கிற ஸாஸ்த்ரம். ஆக இவ்வாறு அங்கங்களோடு கூடிய வேதத்தை யோதுவது அந்தண ளர்க்கு இன்றியமையாதது. * तस्माद् ब्राह्मणेन निष्कारणं षडङ्गो वेदोऽप्येतव्यः * என்று சொல்லி வைத்தார்கள்.

19 “நிஷ்காரணம்” என்றதற்கு ஒரு ப்ரயோஜனத்தைக் கருதாமல் என்று பொருள். நாம் ப்ராஹ்மணஜாதியில் பிறந்தோ மென்பதற்காகவே ஸாங்க வேதாத்யயனம் செய்தாகவேணு மென்றபடி. ஆனால் ஒவ்வொருவர்க்கும் ப்ரயோஜநாபேக்ஷையே அதிக ரித்து வருகிறது. ‘எந்த படிப்பினால் ஸுக ஜீவனம் பண்ணமுடியுமோ, அந்தப் படிப்பு தான் படிப்பு’ என்கிற புணர்ச்சியே நாடு நகரமெங்கும் பரவிவிட்டது. அதனால் நம் முடைய வைதிக வித்யைப் பயிற்சி மிகவும் க்ஷீணித்து விட்டது. ஸம்ஸ்க்ருதம் வாசித்து

வித்வான்களானவர்களும் இதனால் பயனென்று மில்லையென்று கொண்டு தேசிய பாஷைகளை யதிகரித்து உத்தியாகம் செய்யப் பார்த்திருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமை இனி இந்த யுகத்தில் மாறுமென்று தோன்றவில்லை, ப்ராஸங்கிகமான விது நிற்க.

20. வேதத்திற்கு அங்கங்கள் போலவே உபப்நும்ஹணங்களும் உள்ளன. **इतिहास-पुराणाभ्यां वेदं समुपबृंहयेत्। विभेद्यल्पश्रुताद्देवो मामयं प्रतरिष्यति**— இதிஹாஸபுராணாப்யாம் வேதம் ஸமுபப்நும்ஹயேத். பிபேத்யல்பஸ்ருதாத் வேதோ மாமயம் ப்ரதரிஷ்யதி.* என்னார்கள் முனிவர்கள். வேதத்தின் பொருளை இதிஹாஸபுராணங்கள் கொண்டே அறுதியிட வேண்டுமென்கை. வேதார்த்த நிர்ணயமானது மஹாமதிகளான மஹர்ஷிகளுக்கொழிய அல்லார்க்குச் செய்யப்போகாமையாலே இதிஹாஸ புராணாநி ரூபங்களான உபப்நும்ஹணங்கள் கொண்டே அது செய்யவேண்டும்.

21. இதிஹாஸங்களாவன— புராவ்ருத்தங்களைத் தெரிவிக்கும் ஸ்ரீராமாயண மஹா பாரதாதிகள். புராணங்களாவன— ஸ்ருஷ்டி ப்ரலயாதிகளைப் பிரதானமாகத் தெரிவிக்க வல்ல ப்ராஹ்ம பாத்ம வைஷ்ணவாதிகள். வால்மீகி பகவான் ஸ்ரீராமாயணத்தை இயற்றிக் குஸலவர்களுக்கு ப்ரவசனம் செய்ததைத் தெரிவிக்கு மிடத்து **“वेदोपबृंहणार्थाय तावग्राह्यत प्रभुः—** வேதோபப்நும்ஹணார்த்தாய தாவக்ராஹ்யத ப்ரபு:” எனப்பட்டது. இதனால் வேதார்த்த விசதிகரணார்த்தமாகவே ஸ்ரீராமாயணம் அவதரித்த தென்னுமிடம் அறிய வெளிதாம். கதைகள் சொல்லுவதில் முழு நோக்கில்லை; வேதார்த்தமறுதியிடுவதில் தான் முழுநோக்கு என்பது விளங்கிற்று. *** वेदवेद्ये परे पुंसि जाते दशरथात्मजे। वेदः प्राचेतसादासीत् साक्षाद्रामायणात्मना—** வேதவேத்யே பரே பும்ஸி ஜாதே, தசரதாத்மஜே, வேத: ப்ராசேத ஸாதாஸீத் ஸாக்ஷாத்ராமாயணாத்மநா.* என்கிற ஸ்ரீராமாயணத் தனியன் கொண்டும் இதனை யுணரலாம்.

22. வேத வேத்யனை பரமபுருஷன் தஸரதாத்மஜனாகத் திருவவதரித்த வளவில் வேதமானது வால்மீகி முனிவரிடத்தினின்று ஸ்ரீராமாயணமாகத் திருவவதரித்தது— என்ற விதனால் ஸ்ரீராமாயணமானது வேத ப்ராதூர்பாவ விசேஷமே யொழிய வெறும் கதை நூலன்று என்று தெரிவிக்கப்பட்டதாம். ஸ்ரீராமாயணத் தனியன்களில் “வைதேஹீ ஸஹி தம் ஸுரத்ருமதலே” இத்யாதிச் ச்லோகமு மொன்று. இதில் என்ன தெரிவிக்கப் படுகிற தென்றால், ஸ்ரீராமபிரான் ஸீதாலக்ஷ்மண பரதாநிகளோடு கூடிக்கொண்டு, தன்னெற்றே மாருதி ஸ்ரீராமாயணத்தை வாசிக்க, சிறந்த தத்துவப் பொருளை மஹர்ஷிகளுக்கு விவரித்துக் காட்டினதாகத் தெரிவிக்கப் படுகிறது. இதனாலும் ஸ்ரீராமாயணம் வேதார்த்த தத்வ மயம் என்பது விளங்கும்.

23. ‘வேதத்தில் கருமங்கள் தானே விசேஷமாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஸ்ரீராமாயணாதிகளில் கர்ம ப்ரதிபாதன மென்ன விருக்கிறது?’ என்று சிலர் ஸங்கடக்கக் கூடும். அவர்கள் தெளிய வேண்டியதாவது, வேதமானது கர்மகாண்ட மென்றும் ப்ரஹ்மகாண்ட மென்றும் இருவகுப்பாக வுள்ளது. வேதத்தில் பூர்வபாகம் கர்மப்ரதிபாதகமென்றும் உத்தரபாகம் ப்ரஹ்மப்ரதிபாதக மென்றும் சொல்லிற்றாயிற்று. கர்மகாண்டமான பூர்வபாகத்திற்கு தர்மசாஸ்த்ரங்களென்று சொல்லப்படுகிற ஸ்ம்ருதிகள் உபப்நும்ஹணமாகும். ப்ரஹ்மகாண்ட மென்கிற உத்தரபாகத்திற்கே இதிஹாஸ புராணங்கள் உபப்நும்ஹணமாகும். ஆப்ததமர்களான ம்ரு அத்ரி விஷ்ணு ஹாரீத யாஜ்ஞவல்க்யாதி மஹர்ஷிகளால் இயற்றப்பட்டவை தர்மசாஸ்த்ரங்கள்.

॥ श्रीस्तु ॥

श्रीहस्तिशैलशिखरोज्ज्वलपारिजाताय नमः

जगदाचार्य सिंहासनाधीश-

श्रीकाशी प्रतिवादिभयङ्कर. अण्णङ्गराचार्यसंकलितः

॥ द्राविडसंस्कृत कल्पद्रुमः ॥

புனிகாஞ்சீ. பிரதிவாதிபயங்கரம்

அண்ணங்கராசாரியர் இயற்றிய

தராவிட ஸம்ஸ்க்ருத கல்பத்ருமமென்கிற
தென்மொழி — வடமொழி நிகண்டு

DRAVIDA SAMSKRITA KALPADRUMA

By P. B. Annangaracharya.

சென்னை ரத்தினம் (கிளை) அச்சகத்தில்

அச்சிடப்பெற்றது.

கிடைக்குமிடம் :

கரந்தமாலா ஆபீஸ், விஷ்ணு காஞ்சீபுரம்.

1959

விலை 5 ரூபாய்.

ஸ்ரீ:

முன்னுரை.

தமிழ் நாட்டிலும் வட நாட்டிலும் பலபல டிஷ்ணரிகள் தோன்றியிருந்தாலும், தமிழ்ச்சொற்களை அகராதியாகவைத்து அவற்றுக்கு வட மொழிப்பதங்கள் எழுதப்பெற்றுள்ள டிஷ்ணரி இதுகாறும் வெளிவந்ததில்லை. இப்படிப்பட்ட கோசம் மிகவும் அவசியமென்பதைப்பற்றி நாம் அதிகம் எழுதவேண்டுமோ? ஸம்ஸ்கிருதபதங்களுக்குப் பொருள் தெரிந்துகொள்ளப் பலவகையான ஸாதனங்களிருந்தாலும் தமிழ்ச் சொற்களுக்கு ஸம்ஸ்கிருதபதங்களை அநாயாஸமாகத் தெரிந்துகொள்ள ஸாதனமில்லையென்பது புநருக்தம்.

இப்படிப்பட்டவொரு கோசத்தை ஸித்தப்படுத்தி வெளியிடவேணுமென்று வெகுநாளாகவே நாம் பாரித்திருந்தும், அந்தப் பாரிப்பு நிறைவேறுதற்குரிய பகவத்ஸங்கல்பம் இப்போதுதான் கூடிற்று. சேகரிக்க வேண்டியதெல்லாம் சேகரித்தாயிற்று. இனி அச்சிடவேண்டியதுதான் தாமதம். கூடியமட்டில் விரைவாகவே அச்சாகும்.

இவ்வகராதியில், உலகவழக்கில் அதிகமாகப் பயிலும் தமிழ்ச்சொற்களை மட்டுமே அமைத்திருக்கிறோம். ஞாலம், முகில், ஆர்கலி, நாட்டம், வரை (மலை), விரை (பரிமளம்),.....இவைபோன்ற சொற்கள் உலகவழக்கில் பயிலாதவையாகையாலும், வேறு நிகண்டுகளைக் கொண்டே அவற்றின் பொருளைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுகையாலும் அத்தகைய சொற்களை இக் கோசத்தில் சேர்ப்பது பயனற்றதெனக்கருதி விட்டிட்டு, உலகர்கள் ஆவலோடு பார்க்கக்கூடிய சொற்களை மட்டுமே சேர்த்திருக்கிறோம்.

ஒரு தமிழ்ச்சொல்லுக்குப் பல வடசொற்களுண்டு; ஆனாலும் பரியாய பதங்களெல்லாவற்றையும் இதில் நாம் எழுதுகின்றிலோம். இக் கோசத்தோடு கூடவே ஸம்ஸ்கிருத ஸர்வஸ்வம் என்கிற வொரு வடமொழி நிகண்டையும் இயற்றி அச்சிட்டு வருகிறோம். அதில் வடசொற்களை அகராதியாக அமைத்து, ஒவ்வொன்றுக்கும் பர்யாய பதங்களையும் கூடவே காட்டியிருக்கிறோமாதலால் அவசியமுள்ளபோது அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். நெருப்பு என்கிற தமிழ்ச்சொல்லுக்கு நேராக அக்நி: என்று இதில் எழுதியிருப்போம்; அதற்குப் பர்யாய பதங்கள் [வட சொற்கள்] எத்தனை யுண்டென்பதை அந்த ஸம்ஸ்கிருத ஸர்வஸ்வமென்கிற கோசத்தைக் கொண்டு எளிதில் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

இந்த கல்பத்ருமத்தில், வழக்கிலுள்ள தமிழ்ச்சொற்களைப் பெரும்பாலும் விடாமலே சேர்த்திருப்பதாக நமது நினைவு. ஒருவருடைய துணையுமின்றி நாம் ஏகாகியாகச் செய்யும் காரியமாதலால் சிலபல சொற்கள் விடுபட்டிருக்கவுங்கூடும். அவை அன்பர்களால் அறிவிக்கப்பட்டால் அநுபந்தமூலமாக வெளியிடப்படும். இதில் எழுதப்பட்டுள்ள ஸம்ஸ்கிருதபதங்கள் பல கோசங்களைத் துணைகொண்டு எழுதப்பட்டன. அவற்றில் பிழை புகுந்திருக்குமாயின் தெரிந்துகொண்டு திருத்தம் வெளியிடுவோம். குற்றங் களைந்து நற்றங்கொள்ளுதல் நன்று.

இங்ஙனம்:

ஸ்ரீகாஞ்சி, பிரதிவாதி பயங்கரம்

அண்ணங்கராசாரியர்.

25--11--1958.

॥ श्रीरस्तु ॥

श्रीहस्तिशैलशिखरोज्ज्वलपारिजाताय नमः ।

श्रीमते हयग्रीवाय नमः ।

श्रीकाशी प्रतिवादिभयङ्कर. अण्णङ्गराचार्यसंकलितः

॥ द्राविडसंस्कृत कल्पद्रुमः ॥

ஸ்ரீ காஞ்சீ பிரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணங்கராசாரியர் இயற்றிய
தூவிட ஸம்ஸ்கிருத கல்பத்ருமம்.

அஃறிணை அचेतनम् , अचित्
அக்கணமே सद्यः, सपदि
அக்கப்போர் कलहः, स्तोभोक्तिः
அக்கம்பக்கம் प्रान्तः, उपान्तः
அக்ரஹாரம் अग्रहारः
அக்கரை पारम्
அக்கறை श्रद्धा, आस्था
அக்கா ज्येष्ठसोदरी
அக்காரம் इक्षुरसः
அக்காரவடிவில் पायसान्नम्
அக்கி अग्निरोगः
அக்கிரமம் अक्रमः, अनीतिः
அக்கிலிபக்கிலி कलुषितज्ञानवान्
அக்குவடம் शंखमणिसरः
அக்குள் कक्षः, दोर्मूलम्
அகக்கண் प्रत्यग्दृष्टिः
அகங்காரம் अवलेपः, गर्वः
அகங்காரி अवलिप्तः
அகசியகாரன் हास्यकारः

அகசியம் हास्यम्
அகடவிகடம் कृत्रिमक्रिया
அகத்திச்செய் अगस्त्यक्षुपः
அகத்தியம் आगस्त्यम्
அகத்தியமாய் अवश्यम्
அகத்தியன் कुम्भसंभवः
அகந்தை अहन्ता, अहम्भावः
அகப்படுதல் वशीभावः, लाभः
அகப்பை दर्वी
அகம் गृहम्, हृदयम्
அகம்பாவம் गर्वः, अवलेपः
அகமகிழ்ச்சி प्रहर्षः
அகமலர்ச்சி मनोविकासः
அகமுடையாள் गृहिणी, पत्नी
அகமுடையான் गृही, पतिः
அகராதி अनुक्रमणिका
அகல்தல் वियोगः, विश्लेषः
அகல் दीपमाण्डम्
அகலம் आयामः, विस्तारः

அகலிகை अहल्या
அகலிடம் विपुलस्थलम्
அகவாய் अन्तरङ्गम्, मनस्
அகவிதழ் किञ्जल्कः, केसरः
அகவிருள் अज्ञानतमसं
அகழ், அகழி परिखा
அகற்றல் } निष्कासनम् ,
அகற்றுதல் } निरसनम्
அகஸ்மாத் अकस्मात्, दैवात्
அகாரணம் निर्हेतुकम्
அகாரியம் अकृत्यम्
அகில் अगरु
அகோரம் उग्रम्
அகௌரவம் अगौरवम्, लघिमा
அங்கணம் अङ्गणम्
அங்கம் प्रतीकः, अङ्गम्
அங்கலாய்த்தல் अवसादः, खेदः
அங்கவஸ்திரம் उत्तरीयम्, परिधानम्
அங்காத்தல் व्यादानम्

அங்காடி நிஷயா, आपणः
 அங்காடி } மனோராஜ்யம்
 பாரித்தல்
 அங்காரகன் குஜ:, भौमः
 அங்கி வரவாணம் (पुत्र)
 அங்கீகரித்தல் அப்யுபகம்:
 அங்கு, அங்கே த்ர
 அங்குசம் அக்ருசம் (पुत्र)
 அங்குனம் ததா
 அங்குமிங்கும் ததஹ்:
 அங்குலம் அஜுலி: மிதம்
 அச்சகம் முத்ரணாகாரம்
 அச்சகாரம் அக்ரிமபாடகம்
 அச்சடித்தல் முத்ரணம்
 அச்சம் மி:, மிதி:
 அச்ச அக், முத்ரா
 அச்சக்கூடம் (See) அச்சகம்
 அசக்குதல் சாலனம்
 அசகாயக்ரூண் அசஹயசூர்:, दक्षः
 அசங்கதம் அஸங்கதம், असाधु
 அசங்கியம் அசஹம், अशुचि
 அசங்குதல் சாலனம்
 அசட்டாளம் அநிபுண:, जाल्मः
 அசட்டை அக்ருத்ரா, अनास्था
 அசடன் ஜட:, यथाजातः
 அசடு மௌவ்யம், मूढः
 அசத்தி அசக்தி:, अपाटवम्
 அசத்தியம் மூஷா, मिथ्या, अनृतम्
 அசத்து அசந், अयोग्यः
 அசந்தார்ப்பம் அசௌகர்யம்

அசப்பியம் அசம்யம்
 அசம்மதம் அசம்மதம், अनिष्टम्
 அசம்மதி அசம்மதி:, अनिच्छा
 அசமஞ்சன் அசமஜ்ஜச:
 அசமந்தம் அஜமோதா
 அசர்தல் அநவதானம்
 அசல் பர், अन्य, इतर.
 அசலகம் பர்மஹம்
 அசாக்கிராதே அஜாஹ்ரதா, प्रमादः
 அசிங்கம் அசுசி, अशुद्धम्
 அசிர்த்தல் அசாஹ்நம்
 அசீரணம் அஜீர்ணம், अजीर्ति:
 அசுரகுரு சூக்:, काव्य:, कवि:
 அசுரர் அசுரா:, दैत्या:
 அசுவினி அக்ருயுக்
 அசுவினிதேவார் நாஸத்யௌ, दसौ
 அசுயாபரன் அசூயு:, अभ्यसूयु:
 அசுயை அசூயா, ईर्ष्या
 அசைதல், चलनम्
 அசைவு
 அசைத்தல் சாலனம்
 அசைபோடுதல் ரோமந்ந:
 அசையிடுதல்
 அசையாப் சாவர்ம், स्थिरम्
 பொருள்
 அசையும் ஜஹ்மம், त्रसम्
 பொருள்
 அசோகம் அசோக:
 அசோதை யசோதா
 அசௌக்யம் அசுரவம், असौख्यम्
 அசௌகரியம் அசௌகர்யம்

அஞ்சலி அஜ்ஜலி:(पु)
 அஞ்சலித்தல் அஜ்ஜலிவந்ந:
 அஞ்சனப் உபகரணம் ஜூஷா
 பெட்டி
 அஞ்சியோடு கான்டிசிக்:
 கிறவன்
 அஞ்சினவன் சகித:, भीतः
 அஞ்சுகிறவன் மீர்:, चकितः
 அட்சதை அக்ருதம், (पुत्र)
 அட்டக்கறுப்பு அத்யந்தகாலிமா
 அட்டகாசம் அத்ருஹாச:
 அட்டாலை அத்ருலக:
 அட்டிகை கண்மூஷணம்
 அட்டுழியம் அந்யாயக்ருத்யம்
 அட்டை ரக்தபா, जलका
 அடக்கம் விநய:, प्रश्रयः
 அடக்குதல் விநயநம், प्रशमनम्
 அடகு ப்ரத்யர்யமாணம்
 அடங்க, कात्स्न्येन, कृत्स्नशः
 அடங்கலும்
 அடங்காப் அவிநித:, खैरचारी
 பிடாரி
 அடங்குதல் சம்:, शान्ति:
 அடடா அஹ், हावत
 அடப்பம் பீடீ, वीटी
 அடம் ஹத்:, बलात्कारः
 அடர்தல் அகிமவ:, अभिभूति:
 அடர்த்தல்
 அடா, அடே ரே, अरे, अये, भो:
 அடாச வல்வஜம், फलगु
 அடாதது அநுசிதம், अयुक्तम्

அடாப்பழி	वृथापवादः, कौलीनं	அடுப்பு	चुल्लिः, चुल्ली	அண்பிள்ளை	पुरुषः (वेदे एवम्)
அடாவடி	अनीतिः, अन्यायः	அடையப்பா	हाहा, हाहन्त	அணுகுதல்	सन्निधानम्
அடித்தல்	ताडनम्, प्रहरणम्	அடைதல்	भजनम्, सेवनम्	அணைதல்	आश्लेषः
அடி	प्रहारः, पादः	அடைத்தல்	अन्तर्भावनम्	அணைத்தல்	परिष्वङ्गः
அடிக்கடி	मुहुः, पदेपदे	அடைக்கலம்	रक्ष्यवस्तु	அணை	शय्या, तल्पः, सेतु
அடிச்சி	दासी, किङ्करी	அடைக்கலம்	शरणवरणम्	அத்தமித்தல்	अस्तमयः
அடிச்சுவடு	पादाङ्कः, पादलक्ष्म.	பகுதல்	अशरणवरणम्	அத்தர்	सुगन्धरसः
அடிசில்	अन्नम्, अन्धस्.	அடைக்காய்	वीटी, ताम्बूलम्	அத்தனை	तावत्
அடிதடி	कलहः, स्पर्धनम्	அடைமழை	अनारतवृष्टिः	அத்தாட்சி	निदर्शनम्, साक्षि
அடிதோறும்	प्रतिपदम्	அடைய	अशेषतः, साकल्येन	அத்தாணிச்	आस्थानसेवा
அடிநீறு	पादरेणुः, पादपांसुः	அடையாளம்	चिह्नम्, लक्ष्म	சேவகம்	पैतृष्वक्षीयः
அடிப்படை	मूलाधारः	அடைவு	क्रमः, परिपाटी	அத்தான்	उदुम्बरः, जन्तुफलः
அடிபட்டவன்	प्रहतः, ताडितः	அடைவுகேடு	अक्रमः, क्रमविपर्ययः	அத்தி	आवुत्तः
அடிபடுதல்	प्रहतिः, ताडनप्राप्तिः	அடைவுபடுதல்	क्रमिकता	அத்திம்பேர்	पितृष्वसा
அடிபணிதல்	प्रपदनम्, पादसेवनं	அடைவே	क्रमेण, क्रमशः	அத்தை	तर्जनम्, भर्त्सनम्
அடிமை	दास्यम्, कैङ्कर्यम्	அண்டம்	अण्डकोशः, मुष्कः	அதட்டுதல்	अधमः, जघन्यः
அடியவன்	दासः, किङ्करः, शेषः	அண்டா	बृहत्पालम्, भाण्डम्	அதனப்பிரசங்கி	तत्तु, तत्किमितिचेत
அடியே	आमूलात्, आदितः	அண்டிமாண்டு	ऋणशासनम्	அதாவது	अधिकम्, भूरि
பிடித்து		அண்டினவன்	सन्निहितः, सन्निकृष्टः	அதிகாலை	प्रत्यूषः, उषस्
அடியேன்	दासोऽहम्	அண்டுதல்	अभिगमनम्	அதிசயம்	अतिथिः, अभ्यागतः
அடியொற்று	अनुरोधः, अनुसारः	அண்டை	उपान्तः, जलबन्धः	அதிமதுரம்	अतिमधुरम्
தல்		அண்ணல்	स्वामी, अधीशः	அகிர்தல்	ध्वनिः, ध्वानः
அடியோடு	अत्यन्तम्, मनागपि	அண்ணன்	अग्रजः, पूर्वजः	அகிர்வெடி	शतघ्नी, शब्दघ्नी
அடிவாரம்	उपत्यका, गिरिसानुः	அண்ணா	अर्द्धाभिमुख्यम्	அகிர்வேட்டு	निर्भाग्यः, दिष्टहतः
அடிவீழ்தல்	प्रणिपातः	அண்ணத்தல்	आणकम्, कला	அகிருஷ்ட	समीकरणम्
அடுத்தல்	अनुसरणम्,	அணி	धारणम्, भरणम्	கட்டை	
	अनुवर्तनम्, अनुवृत्तिः	அணிகலம்	अलङ्कारः, परिष्क्रिया	அதுக்கெடுத்	
அடுதல்	पचनम्, वधः	அணிவகுத்தல்	भूषणम्, आभरणम्	தல்	
அடுக்கு	श्रेणिः, राजिः				
அடுத்தமுறை	अनन्तरपर्यायः				

[illegible]

அமுதுபடி தண்டுல:
 அமுந்திரி தண்டுல:
 அமுதாட்டுதல் அந்நாசனம்
 அமைத்தல் பரிகल्पனம்
 அமைதி சுவிதா, வ்யவஸிதி:
 அமைப்பு நிர்மாணம்
 அமோகம் அமோகம்
 அய்யங்கார் ச்ரீவீணவாஹ்ண:
 அய்யார் ச்ரீவீணவாஹ்ண:
 அய்யா அரீய:, ப்ரபு:, ப்ரவீட:
 அயக்கிரீவன் ஹ்யானன:, துரகவதன:
 அயதார்த்தம் அநுதம், மூபா
 அயர்தல் } அநவவோத:,
 அயர்ச்சி } அநவவாஹ்ணம்
 அயர்ப்பு }
 அயர்வு }
 அயல் அந்ய, இதர, ப்ர
 அயலான் அரி:, சத்ரு:, ப்ர:
 அயிராவதம் ஐராவத:
 அயோக்கியன் அந்ரீ:, அயோக்ய:
 அயோத்தி அயோத்யா
 அர்ச்சனை பூஜனம், அர்ச்சனம்
 அர்ச்சித்தல் பூஜனம், அர்ச்சனம்
 அர்ச்சனன் பாரீய:, ச்வேத:, கௌந்தேய:
 அர்த்தம் அரீய:, அபிதேயம்
 அர்த்தராத்திரி நிசீதீய:, அர்ஹராத்ரம்
 அர்த்தாத் அரீயத், யதச்சயா
 அர்த்தித்தல் யாசனம், யாசனா
 அர்ஜி ப்ராரீநாபதம்
 அரக்கன் யாதுதான:, புண்யஜன:
 அரக்கி ராக்ஷஸி, நிசாசுரி

அரக்கிலச்சினை லாக்ஷாஹ்ணம்
 அரக்குமாஸிகை ஜதுகூஹம்
 அரங்கம் ச்ரீரஹ்ணம்
 அரங்கேதம் தம் ப்ரபிதனுமோதனம்
 அரகமரம் அசுத்ய:
 அரகன் ராஜா, ப்ரபு:, ப்ரவீட:
 அரசாட்சி ராஜ்யபாலனம்
 அரசி ராஜி
 அரட்டை ஸ்தோமோத்திகதனம்
 யடித்தல்
 அரண் துர்மம், வப்ரம்
 அரண்மனை ராஜமவனம், ஹ்ம்யம்
 அரணியம் அரண்யம், கானனம்
 அரணை ப்ராக்ஷணி
 அரப்பு உதர்த:
 அரவதண்டம் யாதனா, தீவ்ரவேதனா
 அரவம் அரவமோகி, ப்ரணி, சர்ப:
 அரற்றுதல் கோசனம், கந்நனம்
 அரித்தல் அர்தனம்
 அரிசி தண்டுல:
 அரிது துர்லபம், மூக்யம்
 அரிவாள் லவீதம்
 அரு அரூபி
 அருக்கஞ் சட்டி புத்ரபாதம்
 அருகாமை சாமிப்யம், சத்ரிகர்ஷ:
 அருகு
 அருகாழி பாடாஹ்ணலீயகம்
 அருங்கலம் அந்ரீயமூபா
 அருகி அரூகி, வீரஸ்யம்

அருணன் அநூ:, அரூ:
 அருந்துதல் மக்ஷணம், மோஜனம்
 அரும்பதவரை கதின்பததீபிகா
 அரும்புதல் கோரகாவஸ்தா
 அரும்பு கோரக: (புத்ர)
 அருமந்த, அருமந்தன் அந்ரீய:, துர்லப:
 அருமாமனை லவீதபீதிகா
 அருமை துர்லப்யம், மூக்யதா
 அருவருத்தல் ஜுகுப்சா
 அருவருப்பு குத்ஸா, குத்ஸனம்
 அருள் க்ருபா, தயா, த்ருணா
 அருளப்பாடு புரஸ்கார:, புரஸ்கரணம்
 அருளிப்பாடு
 அருளாளப் பெருமாள் தயாபால:
 அருளாளன் தயாலு:, க்ருபாலு:
 அருளிச்செயல் திவ்யபவந்ந:, சூக்தி:
 அரை அர்தம்
 அரைத்தல் ப்ரேஷணம்
 அரைக்கால் பாடாஹ்ணம்
 அரைகுறை அபூர்தி:, வீகல்யம்
 அரைநாண் மேகலா, ரசனா
 அரையார் விசுஸிகர:
 அல்லது யத்னா, அதவா, அஹோ
 அல்லல் க்ருஷ:, து:கம்
 அல்லாட்டம் ப்ரயத்னக்ருஷ:
 அல்லாத தத்மிந்ந, தததிரிக்
 அல்லாமலும் கிசுந்ந, அபரஞ்
 அல்லி கிசுந்நக:, கீரவம்

2
 द्राविडसंस्कृतकल्पद्रुमः

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

அல்லிக்கேணி கைவிணி	அலை	तरङ्गः, वीचि:	அவையடக்கம் நைச்யானுசந்நானம்	
அல்லும்பகலும் நக்த்நிவம், சடா	அலைக்கழித்தல்	परिश्रामणम्	அழகர்	சுந்நர:, வநகிரிச:
அல்லோல	அலையெறிதல்	वीचिक्षोभः	அழகன்	அபிராம:, அபிரூப:
கல்லோலம்	அவ்வண்ணம்	तथा, तत्प्रकारः	அழகி	சுந்நரி
அவ்வழக்கு	அவ்வருகு	पश्चात्, परस्तात्	அழகிய	ரம்யஜாமாதா
அவ்வழி	அவ்வாறு	तथा	மணவாளன்	
அலக்கண்	அவசரக்	जाल्मः	அழகு	சௌந்நர்யம், சோமா
அலக்கழித்தல்	குடுக்கை	अवसरम्	அழல்	ரோதநம், ஁ம்தா
அலகிடுதல்	அவசரம்	त्वरा, संभ्रमः	அழிதல்	நாச:, விலய:
அலங்கரித்தல்	அவசியம்	आवश्यकता	அழித்தல்	புணாசநம், ம஁நநம்
அலங்கல்	அவதூறு	अपवादः, परीवादः	அழிவது	நதர்யம், ம஁ரம்
அலங்காரம்	அவந்தரை	अनाथम्, अनीशम्	அழிவு	நாச:, புணாச:, த்வ்ஸ:
அலங்கோலம்	அவநம்பிக்கை	अविश्वासः	அழிவுகாலம்	சவ்ர்த்ஸமய:
அலக்தல்	அவ்வப்	तदातदा	அழுதல்	ரோதநம், விலபநம்
அலட்சியம்	பொழுது	अवपिरातम्	அழுக்கு	மாலின்யம்
அலட்டுதல்	அவபிரதம்	अवभृथः	அழுக்குடையது	அகதர்யம்
அலம்புதல்	அவமதித்தல்	अवज्ञानम्,	அழுகல்	அநுபயோஜ்யம்
அலமாப்பு	அவமரியாதை	असत्कारः	அழுகை	ரோதநம், விலபநம்
அலமாரி	அவமானம்	अपमानः, अवज्ञा	அழுகைக்	சோகாசு
அலர்தல்	அவயம்	अभयम्	கண்ணீர்	
அலர்மகள்	அவரை	निष्पावः	அழுத்தம்	தா஁தம், த஁தா
அலர்மேல்	அவல்	पृथुकः, चिपिटकः	அழுமுஞ்சி	மலிமஸமுக:
மங்கை	அவலட்சணம்	हेयम्	அழைத்தல்	஁தி:, அகாரணா
அலரி	அவா	आशा, वृष्णा	அழைப்பு	
அலற்றுதல்	அவாவுதல்	अपेक्षणम्, काङ्क्षणं	அள்ளல்	ப஁:, க஁தம்:
அலறுதல்	அவிசாரி	स्वैरिणी, कुलटा	அளத்தல்	மானம், புரிமானம்
அலி	அவிட்டம்	श्रविष्ठा:	அளவிறத்தல்	அநவதிகதா,
அலுப்பு	அவிடவெட்டு	प्रमाणपत्रम्	அளவு	புரிமானம்
அலுவல்	அவுணன்	दैत्यः, असुरः	அளவுகோல்	மானதண்ட:
அலைதல்			அளவுபடுத்துதல்	புரிமிதிக்கரணம்
அலைச்சல்			அளறு	ஜம்தால:, க஁தம்:

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

If not delivered Please return to :—

“AMRUTALAHARI” OFFICE,

East Chitra Street, Srirangam.

To

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

Sri

Printed and Published by S. M. Sundararajacharya at the Sri Vilasam Press, Srirangam.